

Kohtomoistjaks (S. 354.) ja ütles: Eks peaks wastama ni mitme Sannade peäle, ja kas üks Lõbba peaks õige ollema? Kas Inimesesed peavad so tähia Zuttude jures waid seisma, et sa teisi irwitad, ja ükski ei peaks sulle Häbbi teggema? Kes teeks, et Jummal rägiks, ja omma Su lahti teeks sinno wasto; sest temma tunneb tähiad Inimesesed, ja näab nende nurjatuma Tõ. Agga üks moistmatta Mees on süddamit. — Oh kui sa omma Süddant olleksid walmistand, ja lautaksid ominad Käed laiale temma pole. Kui on üllekohtune Nõssi so Kä, siis sada sedda kaugele ärra, ja ärra lasse omma Majadesse mitte Kõrw-
werust jada, siis woid sa ominad Silmad üllestõsta ilma Wiggata, ja saad tugge waks, ja sul ep olle tarwis karta. Kül sinna siis sedda Waewa ärraunnustad; ehk mõtled se peäle otse kui Bee peäle, mis mõda joosnud. Agga Dõlatte Silmad
lõpp

lõppewad ärra, ja Põggenemisse Koht kaub nende eest ärra, ja nende Lotus on kui Mur.

S. 360. Menda on se Mailma Wiis ja Kombe, et kui ühhel Waggal Hädda ja Rist siin Ma peäl juhtub, siis iggaüks on temma Kohtomoistja, ja keige temma hea Teggude peäle ei mõtle ükski, mis ta Jum-
mala Armo läbbi enne sedda on teinud, waid iggaüks tahhab temma endisest Ellust siis Süüd leida, ja se Riisatus, mis Jum-
mal lakkitab, se peab wäggise sellel ta Kurja Teggude Palk ja Muhtlus ollema. Zjoh piddi sedda ka kuulma erima endise Sõ-
brade suust; ta Meel jõi kurwaks; ta wõt-
tis keif omma Nammo kokko, ja hakkas räkima sedda, mis neid parrema Mõttede peäle piddi saatma.

S. 361. Ta ütles: Tõssi se on, et teie ollete õiged Mehhed; teiega kül surreb Tar-
tus ärra! Agga minnul on ka südda kui
X 4 teib